

[Waldorff]

tælle til virksomhedernes fordel, eller skal den tvivl medføre opbremsning af de mange stoffer, som vi ved er kræftfremkaldende, hjerneskadefremkaldende og fosterskadende, indtil der er en dokumentation for, at de ikke har disse sundhedsskadelige virkninger? Hvis vi overhovedet skal kunne regne med, at arbejdsministeren mener sine meget pæne ord om interessen for bl.a. de organiske opløsningsmidler alvorligt, må vi kunne få et positivt svar på det sidste spørgsmål.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg har svært ved at forstå, at hr. Ole Henriksen ikke kan forstå, at jeg faktisk synes, at min redegørelse er skrevet på hvidt papir, og at den faktisk giver udtryk for en positiv holdning, som der står, til arbejdsmiljøet og en vilje til vedvarende forbedring af arbejdsmiljøet som en overordnet, principiel målsætning.

Dernæst vil jeg gerne sige følgende til hr. Svend Auken: denne redegørelse er nok arbejdsministerens redegørelse, men hr. Svend Auken kender jo spillereglerne så godt, at han ved, det er en redegørelse, som arbejdsministeren aflægger på regeringens vegne, og at den derfor dækker hele regeringen.

Jeg mener, at redegørelsen – for at vende tilbage til hr. Ole Henriksen – er positiv over for lønmodtagerne, og jeg mener, at jeg faktisk mange gange har dokumenteret dette under debatten i dag. Man kan ikke argumentere sådan, som hr. Ole Henriksen og andre har gjort, fordi vi laver økonomiske konsekvensberegninger, og fordi vi, inden vi ønsker at udstede nye regler om arbejdsmiljø, som kan koste millioner – og nogle gange har der været tale om forslag i milliardklassen – siger, at vi vil have at vide, dels hvilke behov der er for reglerne, dels hvad det koster at gennemføre dem, og dels om der findes alternative løsningsmodeller. I det udkast, vi har til kloakbekendtgørelse, er der f.eks. nu 3 alternative løsningsmodeller, som vi opererer med, og det er klart, at man må have nogle forskellige modeller at operere med. Jeg kan sige, at de ligger inden for samme beløbsramme, men der kan være forskellige måder at prioritere på, og det er også vigtigt at høre, hvad organisationerne mener om dette.

Jeg kan ikke se, at man bremser enhver form for udvikling, fordi man på et område som arbejdsmiljøet – hvor vi i virkeligheden kunne bruge unævnelige antal af milliarder kroner, hvis man ville, fordi man kunne lave loftshøjder og alt muligt andet anderledes – siger, man må se på, hvilke konsekvenser det får, hvad det er, der er væsentligt i en krise-tid. Når vi på andre områder bremser op på det økonomiske område og sparer på dagpengene og på de sociale ydelser, må vi også se på arbejdsmiljøet i en økonomisk sammenhæng, men vi siger, at de ting, der drejer sig om sikkerhed og sundhed, må prioriteres først. Det kan jeg ikke se er forkert, og jeg kan heller ikke se, det skulle være så stor en katastrofe, at man, når det drejer sig om en så stor bekendtgørelse som bekendtgørelsen om arbejdsstedets indretning, siger, at man må have økonomiske konsekvensberegninger på de forskellige former for arbejdssteder, der er, inden man udsteder en sådan bekendtgørelse.

Til hr. Waldorff vil jeg sige, at ministre også er undergivet folketingets regler, og når jeg ikke fik svaret på alle hr. Waldorffs spørgsmål, skyldtes det, at den røde lampe lyste meget længe. Formanden viste mig nok lidt velvilje, som jeg også brugte, men alligevel fik hr. Waldorff ikke svar på alle de spørgsmål, der blev stillet.

Hr. Waldorff gjorde sig hele tiden skyldig i en sammenblanding mellem regelsanering og økonomiske konsekvenser. Regelsanering kan være noget godt, det kan være noget administrativt nyttigt, som jeg tror vi er enige om, hvorefter han siger, at det også kan være fornuftigt at have økonomiske konsekvensberegninger. Dernæst efterlyste hr. Waldorff spørgsmålet om, hvor man kunne sige der havde været tale om en overreaktion. Det mener jeg f.eks. man kunne sige forekom, dengang vi for nogle år siden havde den såkaldte epoxydebat, som var meget voldsom. Jeg mener fortsat, at vi gør, hvad vi kan for at prioritere tingene højt. Vi ønsker, der skal være forskning om disse ting, for derigennem får vi klarlagt, hvor problemerne er. Hr. Waldorff kan da ikke i fuldt alvor mene, at man skal sætte ind på områder, uden at det er dokumenteret, at det er væsentligt at sætte ind på disse områder, at det er her, faren er. Vi må kræve en eller anden form for dokumentation, når hr. Waldorff kommer herop